

La humanitat

Any II : Núm . 155
Barcelona, 9 de maig de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56 segon :-: Telèfons 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

BOIG O SIMULADOR?

L'estranya figura de l'assassí de Paul Doumer

PREMETIDACIO?

A la primera plana del carnet que li va ésser ocupat a Gorguloff per la policia, hi havien escrites les següents ratlles:

"Doctor Pau Gorguloff: avui, 6 de maig, he mort al President de la República Francesa."

Aquestes ratlles palesen la premeditació. Però ara, els juristes, els policies i els perits es troben amb el dubte de si Gorguloff és un fanàtic, pertanyent a una associació secreta o bé és un boig, un irresponsable, que ha obrat sota l'impuls d'una suggestió, el qual fet donaria a la mort del venerable president de la República francesa el caràcter d'una tragèdia fatal, de la qual ningú en fóra responsable.

ELS ANTECEDENTS DE GORGULOFF

Es coneixen els antecedents de l'autor de l'atemptat.

Pau Gorguloff va néixer a Luhenkykya (Caucas), el 29 de juny de 1895. Va fer els seus estudis a Praga, en la qual Universitat va obtenir el títol de metge. Tornà al seu país natal, i no se'n sap res de la seva vida, fins que la revolució l'obligà a sortir-ne. Es refugià a Praga, i a mitjans de 1930, va a París, instal·lant-se a Boulogne-sur-Seine, al carrer de Saint Cloud, 41, i després a Billancourt, carrer Solferino, 12, d'on passà a l'hotel instal·lat al núm. 31 del carrer del Comers, de París. En aquest domicili, exercí la medicina, essent-ne clients seus, els russos emigrats. A més, es dedicà a les lletres, emprant el pseudònim de "Paul Brade". A les seves targes, s'hi llegia "Paul Brade, escriptor, antic combatent".

"La meua consigna — es llegeix en el seu carnet — és el bé de la meua pàtria. És l'ideal somniat, més preciós que la glòria, el diner i la vida, doncs no hi ha vida sense pàtria."

Diu, també, en el seu carnet: "Els nostres enemics són els europeus. Violen tots els drets, fins els més sagrats. Són uns canalles. Perquè no volem ajudar-nos, europeus, perquè nocaltres, els russos, tinguem una pàtria, com vosaltres teniu?"

Gorguloff fundà un partit, que tan aviat anomena nacional democràtic, com organització camperola revolucionària... Es mou, va a totes les reunions, fa propaganda feixista, elogia a Mussolini i a Hitler, escriu les obres "El fill d'un home" i "Els skiffs de les neiges".

Al cap de cert temps de viure a París, demana la corresponent carta d'estranger. Amb aquest motiu, va fer-se la informació de costum, posant-se de manifest que no posseïa el títol de Medicina francès i que, per tant, no podia exercir a França la seva carrera. Com tampoc va poder justificar els seus mitjans d'existència, va acordar-se la seva expulsió, però abans que aquesta fos feta efectiva, va anar-se'n a Suïssa, on va casar-se per segona vegada.

Va tornar a París el desembre de 1931, i llavors se li va dir que havia d'anar-se'n. Així va fer-ho, passant a residir a Mònaco. Allí ha viscut — vil·la "Horizon", boulevard de l'Observatori — fins el dia 4 d'aquest mes, que

en sortí per anar a París, on s'estatjà en un hotel del carrer de Victor Cousin. Per a no haver de donar el nom, hi va acompanyat d'una dona de la

L'escriptor Claudi Farrere, que acompanyava el president M. Doumer, i que resultà ferit

vida amb la qual féu coneixença en una cerveteria del boulevard Saint Michel. Quan la dona se'n va, Gorguloff es posa a escriure i després es fica al llit. A l'endemà al matí, es lleua, es vesteix, examina els seus dos revòlvers i surt al carrer. A les poques hores, el fet criminal es produí.

"LES CAMISES VERDES"

L'assassí del president Doumer, era forja conegut en els cercles russos de París, on era considerat com un maníac. Era fundador del partit feixista rus, al qual titulava "les camises verdes". Al mes de desembre darrer, va portar a un editor del carrer Pascal, un opuscle de 72 pàgines, en el qual exposava el seu programa polític. El dit editor va ésser amenaçat mantes vegades per Gorguloff, pel fet de que l'obra tardés en ésser impresa.

En el dit opuscle, hi domina la idea de la guerra, i ell es titula "el dictador verd". Arriba a compondre l'himne de la futura Rússia, del tot incoherent. Descriu, amb tota cura, els 4.214 uniformes de l'exèrcit verd, i explica com ha d'ésser el futur govern rus, del qual exclou els comunistes, els socialistes, els jueus, els estrangers i les dones.

L'esmentat opuscle acaba dient que la guerra serà la salvació dels refugiats russos escampats pel món, la fi del poder dels soviets.

LA DECLARACIO DE L'ASSASSI

Preguntat per la policia, Gorguloff ha declarat que nasqué el 29 de juny de 1895, a Labinskaja; que és fill de Timoteu i de Bàrbara Aftachhoff. "Sóc — ha afegit — doctor en Medicina, i visc a la vila L'Horizont, de Mònaco, en la qual resideixo des de fa quatre anys, perquè tinc prohibida l'estada a França. Jo volia fer propagan-

da política, més especialment en el que es refereix a la lluita contra el règim soviètic. He atemptat contra el President de la República per a obligar a França a lluitar contra els Soviets."

Gorguloff anà, el dia abans, al lloc on ha atemptat per tal d'estudiar la disposició del terreny. Esperà durant una hora que passés el President. "Quan arribà — ha declarat l'assassí — em vaig apropar fins a un metre d'ells, i vaig disparar diversos trets de revòlver contra el senyor Doumer; dos o tres, em sembla."

Ha afegit que havia comprat el revòlver a Praga. Se n'hi ha trobat un altre, que li serviria en cas que no haguessin estat suficients les bales del primer. També se li han trobat tres comprimits de sublimat, que portava amb la intenció, segons sembla, de suicidar-se.

El detingut ha acabat dient: —No sóc un bandit; sóc un assassí polític. No tenia cap motiu personal per a matar el President, al qual no coneixia.

Per a poder entrar a l'Exposició, l'assassí demanà a l'Associació d'Escriptors Combatents dues targetes, que li foren facilitades amb el pseudònim de Paul Brede. Sota aquest pseudònim, Gorguloff havia publicat diversos llibres, i ell mateix era escriptor i ex-combatent.

Ha declarat també: —Jo havia fundat una Associació, que agrupava trenta o quaranta membres; però no he tingut la seva confiança, i ells m'han traït. Conec a París diversos refugiats russos, que són amics meus; però no puc donar els seus noms i direcció perquè els ignoro.

LA VERITABLE PERSONALITAT DE GORGULOFF

Segons les darreres noves de París, encara no s'ha fet la llum sobre la veritable personalitat de Gorguloff. Uns periòdics el presenten com a feixista republicà rus, d'altres com un monàrquic "enragé" i finalment es parla que en realitat és un agent secret de la Txeka. Aquesta darrera versió adquireix cada cop més versemblança, puix s'han rebut notícies de Praga comunicant que Gorguloff va estar l'any 1930 a la capital txecoslovaca fomentant la formació d'un partit camperol de tendències bolxevitzants.

Per altra banda, la Direcció de policia de París ha pogut comprovar que en arribar a França l'any 1930 portava una carta de presentació i recomanació del Partit Comunista txec.

"La Humanité", òrgan comunista francès, ha publicat un extraordinari atribuït l'atemptat als russos blancs, als quals omple d'improperis. Aquest periòdic insereix una informació so-

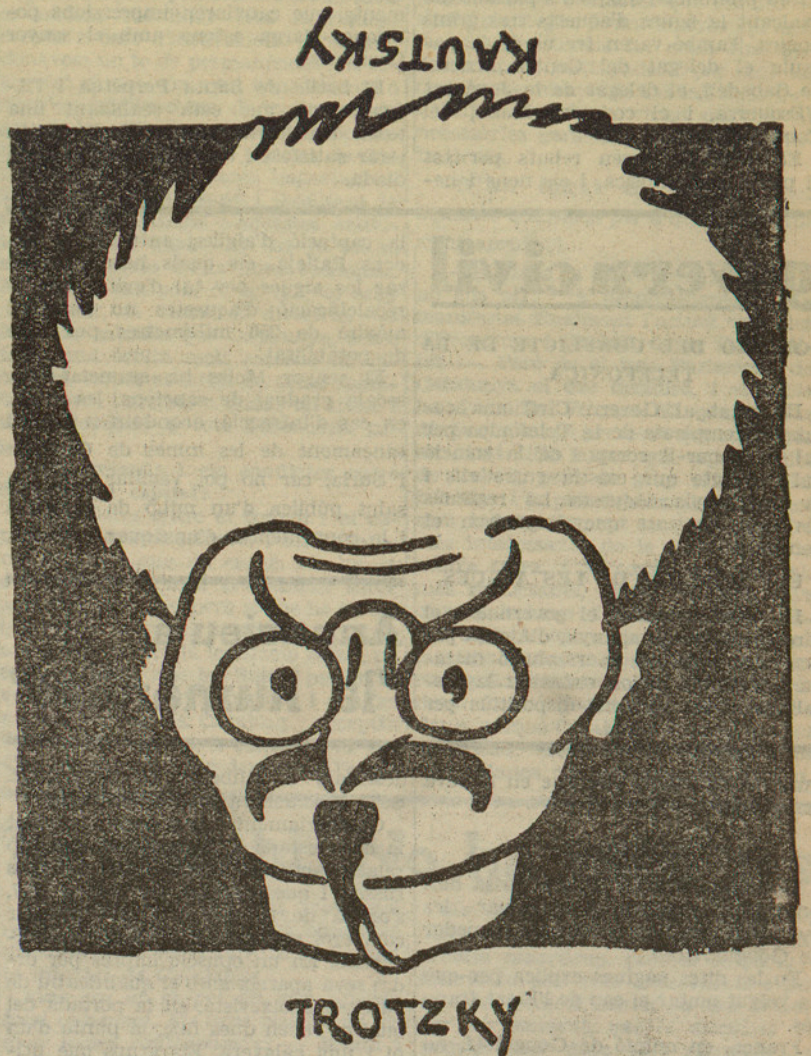
El metge rus Gorguloff, autor de l'atemptat contra el president de la República francesa

bre la personalitat de Gorguloff, al qual presenta com un monàrquic fanatitzat. En els centres informatius es declara que tots els al·legats que cita l'òrgan comunista són inventats totalment.

LES AVERIGUACIONS DE LA POLICIA

Els esforços de la policia estan concentrats a establir exactament els mitjans de vida que disposava Paul Gorguloff, assassí del President de la República, puix aquesta qüestió apareix molt confusa. Gorguloff no arribava a disbauxar diner, però sí que portava una vida desprovista de privacions, a desgrat de no conèixer-li cap ingrès.

Les preguntes que s'han adreçat a Gorguloff sobre la seva vida econòmica

Heu-vos ací els dos enemics de l'actual Govern de la U. R. S. S. Un d'ells Trotsky, l'ideòlec de la Revolució permanent. Posant el gravat cap per vell, veurem a Kautski, el vell marxista alemany (De "Leningradskaja", Pranda.)

El dissabte a la nit, morí repentinament, a París, el director de l'Oficina Internacional del Treball, M. Albert Thomas

París. — El senyor Albert Thomas, director de l'Oficina Internacional del Treball, sofri prop de mitja nit del dissabte, un fort síncope.

Fou traslladat amb la urgència del cas a l'Hospital Beaujon, en el qual benèfic establiment morí poc després d'haver-hi ingressat.

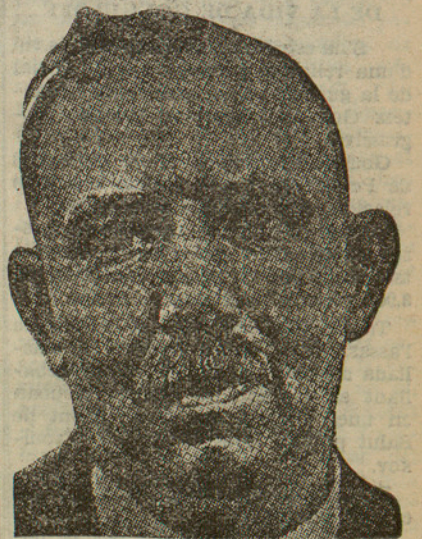
Tot seguit que el senyor Tardieu tingué coneixement de la desgràcia, acudí a l'Hospital en companyia del president del Senat, senyor Lebrun.

Albert Thomas nasqué a Champigny-sur-Marne, el dia 26 de juny de 1878. Estudià Dret a la Universitat de París, i més tard obtingué una plaça de professor auxiliar d'Història. Des de molt jove ingressà al Partit Socialista, i en fundar-se "L'Humanité" s'encarregà de les seccions obrera i social. Fou elegit diputat el 1910, i aviat aconseguí un gran prestigi a la Cambra.

El 1914 el gabinet Viviani el nomenà ministre de Municions, en el qual departament desplegà una extraordinària activitat i assolí grans èxits.

En formar-se, l'any 1917, el Govern Clemenceau, Thomas es negà a formar-ne part, i tornant a la seva activitat política, fundà la "Information ouvrière et sociale". El seu nom, però, va unit a la seva labor internacional. En la primera Conferència Internacional del Treball, celebrada a Washington, a finals de 1919, fou nomenat director de l'Oficina Internacional del Treball, càrrec que li fou confirmat el 1920. Thomas es consagrà enterament a l'obra d'organització i desenrotllament d'aquesta tasca, la qual va lligada amb el seu nom.

A 1924, visità el nostre país, amb

ALBERT THOMAS

l'objecte de conèixer de prop els nostres organismes socials. La mort l'ha sorprès en el ple de la seva vigòria i quan encara podia rendir un esforç perseverant en un lloc en el qual es requereixen condicions vertaderament excepcionals.

La seva incansable activitat política i social no impedí a Thomas de distingir-se com a publicista.

Entre les seves obres esmentarem: "El sindicalisme alemany", "Rússia, rara colonitzadora", "El segon Imperi", "Història anecdòtica del treball", "Les relacions entre les diferents formes de la cooperació".

han rebut contestes molt vagues. Es limita sempre a afirmar que a "a Praga" exercí la medicina.

—Però, com vivia vostè a Mònaco i a França? — li pregunten els jutges I el detingut contesta invariablement:

—A Praga exercia la medicina i vivia de les meves economies.

Per altra banda, tampoc no es veuen per enlloc els mitjans de vida de la seva muller i és per això que ha estat detinguda a Mònaco.

S'ha esbrinat que l'assassí del President de la República francesa, senyor Doumer, Gorguloff, havia romàs diverses temporades a Berlín.

En 1905, anà a la capital alemanya amb l'objecte de procurar la publicació dels seus llibres, especialment un assaig popular fantàstic, la lectura del qual dóna la impressió que el seu autor té les facultats mentals pertorbades.

Durant la seva estada a Berlín evità de reunir-se amb els emigrats russos, als quals acusava d'haver traït la causa del seu país.

La seva situació era en extrem miserable i ja llavors afirmava figurar al front d'un partit nacionalista rus, el

LEBRUN O PAINLEVÉ?

Demà tindrà lloc, a Versalles, l'elecció de president de la República francesa

L'elecció presidencial ha estat fixada per a demà, dimarts. A Versalles es treballa, des del dissabte, en l'arranjament de la Sala del Congrés i instal·lació dels serveis telefònics i telegràfics. El "Journal Officiel" publicà ahir la llista següent:

"Conforme als precedents de 1894 i 1899, el president del Senat, en la seva qualitat de president de l'Assemblea Nacional, ha decidit que les dues Cambres sien convocades en Congrés, a Versalles, el dimarts, dia 10 de maig, a les dues de la tarda, per a procedir a l'elecció de President de la República."

Per a succeir a M. Paul Doumer en la presidència de la República francesa, sonen dos noms amb remarcable

insistència: el de M. Albert Lebrun, president del Senat, i el de M. Paul Painlevé, antic president del Consell. Hom parla també de M. Pierre Marraud, ex-ministre, i de Georges Leygues, ex-president del Consell.

M. Lebrun, nascut a Mercy-le-Haut el 29 d'agost de 1871, és enginyer de mines, i ha estat conseller general, ministre, diputat, senador i president de la Comissió de Control d'Armaments a la Societat de les Nacions.

M. Paul Painlevé, va néixer a París el 5 de desembre de 1863. Ha estat professor de la Facultat de Ciències de Lille, director de Conferències a la Sorbona, president de l'Observatori de París i president de la Cambra de Diputats i del Consell de ministres.